

ANNUS JUBILEUS

V roce 2010 završuje časopis Acta Universitatis Carolinae – Historia Universitatis Carolinae Pragensis prvé půlstoletí svého trvání. Redakce je potěšena, že zároveň se svým „dítětem“ může v tomto roce oslavit také kulaté životní jubileum redakční kolegyně, která má nezanedbatelný podíl na tvorbě tohoto periodika.

Doc. PhDr. Ivana Čornejová, CSc.

publikuje v našem časopise již více než tři desetiletí a spoluvytváří tak jeho profil. Redakční rada se proto rozhodla věnovat toto číslo časopisu právě jí, s přáním mnoha dalších životních úspěchů, pevného zdraví a radosti ze života. Požádali jsme proto její přátele, kolegy a žáky o příspěvky zaměřené na odborné „životní lásky“ oslavenkyně. Ne všichni, kdo chtěli přijít poblahopřát, mohli se v krátkém čase dostavit. Nechť tedy přítomní zastoupí i ostatní gratulanty a svazek ať je jubilantce ku potěšení.

Kolegyně Ivana Čornejová se dožila svého významného životního jubilea dne 11. srpna 2010. Narodila se v Praze, kde také absolvovala gymnaziální studia (tehdejší Střední všeobecně vzdělávací školu) v Přípotoční ulici. Byla to její záliba v historických románech, široký kulturní přehled a bezpochyby i záliba v historii samotné, které ji přivedly ke studiu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde si vybrala kombinaci oborů archivnictví a dějepis. Vysokoškolské studium dokončila diplomovou prací o českém šlechtickém rodu Vartenberků, kterou obhájila roku 1973. O rok později pak získala doktorský titul (PhDr.). S novou badatelskou orientací, která je spojena především s pražskou univerzitou a jezuitským řádem, souvisí již její kandidátská práce (1988) i habilitační práce (1999).

Bezprostředně po absolutoriu vysoké školy (1973) získala místo v Archivu Univerzity Karlovy, který se stal její životním působištěm. Prošla zde několika funkcemi – od archivařky až po postavení vědecké pracovnice. Po obnovení Ústavu dějin Univerzity Karlovy, který je úzce propojen s pražským univerzitním archivem, se stala jeho vědeckou pracovnicí (1992), členkou redakční rady a nyní od roku 2010 vedoucí ÚDUK, přičemž na jejím pracovním i badatelském zaměření se vlastně mnoho nezměnilo. Zůstává stále věrná především jezuitskému období pražské univerzity, i když se její „badatelský horizont“ rozšířil i na předchozí a následující etapu vývoje pražské univerzity. Odtud byl už jen malý krůček k systematickému zkoumání Tovaryšstva Ježíšova a jeho úlohy v českých dějinách a úlohy církevních řádů v době baroka vůbec. A každý, kdo se seznámil s českými dějinami, ví, že si vybrala badatelské pole nepřilíš zpracované, o to více komplikované a rozhodně jedno z nejkontroverznějších témat naší minulosti.

Ivana Čornejová se svého úkolu zhostila s razancí a bravurou sobě vlastní. Věrna svému historickému školení, zaměřenému na pramennou heuristiku, připravila si cestu k novému

zpracování zvolené historické etapy shromážděním biografických údajů, které publikovala v *Životopisném slovníku pražské univerzity* (spolu s A. Fechtnerovou, 1986), a zpracováním správního a institucionálního vývoje univerzity (*Kapitoly z dějin pražské univerzity 1622–1773*, 1992).

Doc. Čornejová má výjimečné nadání pro souhrnné zpracování, takže není divu, že z jejího pera pochází několik zdařilých syntetických prací z oblasti kulturní historie. Abychom zůstali na půdě univerzitních dějin, zmiňme především dvě knižní publikace: *Tovaryšstvo Ježíšovo: jezuité v Čechách* (1995, 2. vydání 2005) a *Dějiny Univerzity Karlovy* (I. díl, kapitola *Jezuitská akademie do r. 1622*, 1995, a především II. díl, 1998, jehož byla hlavní autorkou i redaktorkou; anglická verze *A History of Charles University I*, 2001, na nichž opět spolupracovala autorsky i redakčně). V knize o jezuitském řádu zdůraznila pozitivní úlohu Tovaryšstva v kulturních dějinách českých zemí, v syntéze univerzitních dějin pak měla příležitost ukázat význam Tovaryšstva Ježíšova jako školského a misijního řádu, jemuž vděčíme za obnovenou integraci Čech do evropských dějin. Že musela bořit letité předsudky českého dějepisce, ale i navyklé „jiráskovsko-nejedlovské“ stereotypy myšlení širokých čtenářských vrstev, je pochopitelné. Podařilo se jí to seriózní interpretací faktografických dat, ale i ohromnou vervou, s níž prezentovala výsledky své práce.

Naše kolegyně Ivana Čornejová má družnou a energickou povahu, zvláštního ocenění si zaslouží péče o její odchovance, studenty Pedagogické fakulty UK a zájemce o církevní dějiny 17. a 18. století, stejně tak jako důraz a schopnosti, které osvědčila při vedení Ústavu dějin UK i projektů věnovaných „jejímu“ období.

Ačkoliv známe vztah Ivany Čornejové k jubilejním sborníkům (a zvláště těm, které vycházejí – ne vždy liknavostí svých sestavovatelů – až dlouho po proběhlém jubileu), rozhodli jsme se jí takový slavnostní svazek věnovat jako projev naší kolegiální úcty.

Vivat – crescat – floreat

Za redakci AUC-HUCP: *Michal Svatoš – Petr Svobodný – Blanka Zilynská*